

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203506
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619203506.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcov: 1/ J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A., S. O. XXXX/XX, štátny občan SR, 2/ A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., XXX XX S. O. XXXX/X, štátny občan SR, 3/ J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A., S. O. XXXX/X, štátny občan SR, proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom 832 37 Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpený Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri, s.r.o., so sídlom 040 01 Košice, Bočná 10, IČO: 36 863 017, 2/ Dražobná spoločnosť a.s., so sídlom 821 08 Bratislava, Zelinárska 6, IČO: 35 849 703, zastúpený Advokátskou kanceláriou STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom 811 08 Bratislava, Dunajská 15, IČO: 36 795 038, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaniach žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Csp/92/2019-31 zo dňa 22.08.2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Csp/92/2019-31 zo dňa 22.08.2019 vo výrokoch I., II. a IV. **p o t v r d z u j e.**

II. Žalovaní 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcov 1/, 2/ a 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, 2 písm. d/ a § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) a výrokom I. uložil žalovanému 1/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúcej sa v k.ú Z., obec A., okres A. zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Lučenec, Katastrálny odbor, byt č. XX na X. poschodí, vo vchode č. X, na ulici S. O., A., v bytovom dome s.č. XXXX, parc. registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/X, v podiele 70/4275 v bezpodielovom spoluvlastníctve A. M., S. O. XXXX/X, XXX XX A., r.č. XXXXXX/XXX a J. M., S. O. XXXX/X, XXX XX A., r.č. XXXXXX/XXXX v podiele 1/1., výrokom II. uznesenia súdu uložil žalovanému 2/ zdržať sa realizácie dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcu nachádzajúcej sa v katastrálnom území A., obec A., okres A., zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom A., Katastrálny odbor, byt č. XX na X. poschodí, vo vchode č. X, na ul. S. O., A. v bytovom dome s.č. XXXX, parc. registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/X v podiele 70/4275 v bezpodielovom spoluvlastníctve A. M., S. O. XXXX/X, XXX XX A., r.č. XXXXXX/XXX a J. M., S. O. XXXX/X, XXX XXX A., r.č. XXXXXX/XXXX v podiele 1/1. Výrokom III. súčasne súd uložil žalobcom 1/, 2/ a 3/, aby v lehote 60 dní od doručenia tohto uznesenia podali žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva zo dňa 07.02.2014 na Okresnom súde Lučenec a výrokom IV. súd rozhodol o náhrade trov konania a žalobcom 1/, 2/ a 3/ priznal náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným

uznesením. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadali uložiť povinnosť žalovaným 1/ (záložný veriteľ) a 2/ (dražiteľ) zdržať sa výkonu záložného práva na špecifikovaných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX k.ú. A.. Ako dôvod uviedli, že dňa 07.02.2014 žalobkyňa 1/, ako dlžníka, podpísala s veriteľom, žalovaným 1/, Zmluvu o splátkovom úvere č. 5051889316, ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam. V uvedenej zmluve bola dňa 07.02.2014 uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva, pričom jedným zo zálohov sú špecifikované nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. A., obec A., okres A., zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Lučenec. Žalobcovia 2/ a 3/ sú záložcovia. Dňa 09.05.2018 žalovaný 1/ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, avšak žalobkyňa 1/ vymáhanú sumu vo výške 65 207,71 eur považuje za spornú a neuznáva ju. Žalovaný 2/ opäť vyhlásil dražbu na predmetnej nehnuteľnosti a rodina žalobkyne 1/, t.j. žalobcovia 2/ a 3/, sa opätovne dostali do bezvýhodiskovej situácie a opäť im hrozí bezprostredná ujma ich práva a ich oprávnené záujmy sú ohrozené a porušené. Vzhľadom na to, že žalovaný 2/ opätovne vyvolal proces dražby pri hrubom nemorálnom a neprimeranom výkone záložného práva bez akéhokoľvek kontaktovania, resp. poskytnutia odpovede žalobkyne 1/, je tu reálna hrozba, že žalobcovia môžu prísť o strechu nad hlavou a preto žiadali súd, aby zasiahol neodkladným opatrením a dočasne usporiadal pomery tak, že poskytne ochranu ohrozeným ústavným právam žalobcov a zakáže neprimeraný výkon práva žalovanému 1/, a 2/. Súd konštatoval v odôvodnení uznesenia, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj predloženými listinnými dôkazmi a to oznámením o opakovanej dobrovoľnej dražbe, preukázali, že majú právny záujem na navrhovanom neodkladnom opatrení, t.j. že je daná potreba a nutnosť dočasnej úpravy pomerov z dôvodu, že by žalovaný 2/ pokračoval vo výkone záložného práva a tým by vlastnícke právo žalobcov 2/, 3/ bolo ohrozené a zároveň by tým prišli o obydlie, v ktorom majú registrovaný trvalý pobyt. Súd uviedol, že v prípade, že by súd neposkytol právam žalobcov 2/, 3/ náležitú ochranu formou vydanie tohto neodkladného opatrenia, došlo by konaním žalovaného 2/ k realizácii záložného práva, k scudzeniu nehnuteľnosti na dražbe a to by mohlo viesť k nútenému vyst'ahovaniu žalobcov 2/, 3/ z uvedenej nehnuteľnosti. Súd ďalej uviedol, že nariadenie neodkladného opatrenia má za cieľ, aby do vyriešenia sporu vo veci samej nebol zo strany žalovaného 2/ realizovaný výkon záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti. Ak by takáto okolnosť nastala, došlo by k výraznému zhoršeniu právneho, ale aj faktického postavenia žalobcov 2/ a 3/ v konaní vo veci samej. Z toho dôvodu možno konštatovať, že v danej veci existuje skutkový i právny dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Nariadením tohto neodkladného opatrenia nedôjde k spôsobeniu neprimeranej ujmy žalovaným 1/, 2/, ani tretím osobám, pretože súčasný právny vzťah k predmetnej nehnuteľnosti sa nezmení, predmetné záložné právo naďalej existuje a neodkladným opatrením bude pozastavený len jeho výkon. Po oboznámení sa s dôvodmi žalobcov 1/, 2/ a 3/ uvádzanými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel súd k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ preukázali naliehavosť neodkladného opatrenia, teda potrebu neodkladnej úpravy pomerov a osvedčili odôvodnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nakoľko z oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe vyplýva, že ide o vykonanie dobrovoľnej dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Súd preto návrhu žalobcov vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia a neodkladné opatrenie nariadil, pričom uložil žalobcom 1/, 2/, 3/ povinnosť podať v určenej 60 dňovej lehote od doručenia uznesenia žalobu vo veci samej tak, ako je uvedené v výroku III. uznesenia, v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP a to z dôvodu, že týmto nariadeným neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP a nakoľko žalobcovia 1/, 2/ a 3/ boli v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia úspešní, súd rozhodol o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, aj žalovaný 2/.

3. Žalovaný 1/ v odvolaní namietal dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, g/ a h/ Civilného sporového poriadku. Uviedol, že voči napadnutému rozhodnutiu primárne namieta, že k jeho vydaniu došlo napriek absencii základnej procesnej podmienky, a to prekážky rei iudicatae. Žalobcovia zamĺčali konajúcemu súdu, že pred podaním návrhu, o ktorom súd rozhodol napadnutým rozhodnutím, podali na Okresnom súde Lučenec skorší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je v rozhodujúcich ohľadoch identický s tým aktuálnym. O tomto skoršom návrhu rozhodol Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 9Csp/107/2018-49 zo dňa 14.11.2018 tak, že ho vo vzťahu k žalovanému 1/ odmietol a vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietol pre nedôvodnosť. Uznesenie Okresného súdu

Lučenec č. k. 9Csp/107/2018-49 nadobudlo dňa 18.06.2019 právoplatnosť (na základe potvrdzujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/65/2019-134 zo dňa 23.05.2019). Dôvodom odmietnutia návrhu žalobcov vo vzťahu k žalovanému 1/ - banke bolo, že nehnuteľnosti, ku ktorým mu mal byť zakázaný výkon záložného práva, neboli náležite špecifikované v súlade s požiadavkami § 42 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (bod 12 odôvodnenia uznesenia zo dňa 14.11.2018). Súd pritom správne poukázal na jednoznačné ustanovenie § 327 Civilného sporového poriadku. Žalovaný 1/ namietal, že v aktuálnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia však nedošlo k žiadnej náprave a nehnuteľnosti sú opäť „identifikované“ spôsobom, ktorým je totožný s návrhom, o ktorom bolo rozhodnuté právoplatným uznesením 9Csp/107/2018-49 zo dňa 14.11.2018. Inými slovami, napadnutým rozhodnutím bolo vyhovené takému návrhu na neodkladné opatrenie, o ktorého obsahu už bolo predtým právoplatne rozhodnuté, že je procesne vadný a bol preto odmietnutý. Takýto výsledok konania považuje žalovaný 1/ za prikro rozporný s esenciálnymi účinkami právoplatnosti súdnych rozhodnutí. Napadnutým rozhodnutím bolo efektívne znegované právoplatné uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/107/2018-49 zo dňa 14.11.2018 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/65/2019-134 zo dňa 23.05.2019) a bol, naopak, legitimizovaný vadný návrh, o ktorom už predtým ten istý súd právoplatne rozhodol, že procesne neobstojí. Nie je možné pripustiť, aby sa takýmto spôsobom - opakovaním návrhov - obchádzala zásadná nezmeniteľnosť právoplatného súdneho rozhodnutia. Žalobcom pritom nič nebránilo, aby v novom návrhu odstránili nedostatky vytykané uznesením č. k. 9Csp/107/2018-49 zo dňa 14.11.2018. Miesto toho predložili identicky defektný návrh, v ktorom zároveň, v rozpore so svojou základnou procesnou povinnosťou úplne a pravdivo uviesť rozhodujúce skutočnosti, zatajili fakt predchádzajúceho konania a jeho právoplatného výsledku. V popísaných súvislostiach tu teda existuje prekážka právoplatne rozhodutej veci, ktorá predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, a ako taká je bezvýnimčným dôvodom na zastavenie konania (§ 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Žalovaný 1/ označil aktuálnu návrhovú iniciatívu žalobcov za výraz vrcholne nepoctivej a neprípustnej procesnej šikany (čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku). Žalobcovia zamĺčali konajúcemu súdu, že všetky svoje námietky už uplatnili v nimi samotnými iniciovanom konaní vo veci samej, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 11Csp/125/2018, v ktorom bolo na deň 10.06.2019 nariadené pojednávanie, avšak ešte pred jeho otvorením vzali žalobcovia podanú žalobu v celom rozsahu späť, čo viedlo k zastaveniu konania. V tomto prebiehajúcom konaní následne žalobcovia opäť otvárajú otázky, ktoré mohli byť už riešené meritorne, čomu však efektívne zabránili vyššie popísaným späťvzatím žaloby. Žalovaný 1/ rezolútne odmieta hrubé zavádzanie v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že k späťvzatiu žaloby došlo, „nakoľko s právnym zástupcom banky, t. j. žalovaným 1/, bolo možné rokovať o mimosúdnom riešení sporu“. Ide o extrémnu dezinterpretáciu skutočného priebehu pojednávania dňa 10.06.2019, na ktorom právny zástupca banky ústretovo prisľúbil zaslanie prípadného návrhu urovnania kompetentným zamestnancom banky, zároveň však explicitne a dôrazne predniesol, že sám nemá mandát na akékoľvek rokovania o urovaní a nemôže ani nijako garantovať, že banka bude kladne reagovať na návrh žalobcov na obnovenie splácania úveru. Žalobcovia sa teda sami, slobodne a bez akejkoľvek negociácie či dohody s bankou rozhodli, že v konaní sp. zn. 11Csp/125/2018 pristúpia k späťvzatiu žaloby. Žalovaný 1/ namietal, že nakoľko nijako neparticipoval na skoršom rozhodnutí žalobcov o späťvzatiu žaloby v konaní sp. zn. 11Csp/125/2018, ide o neprijateľný zásah do jeho základných procesných práv, o. i. do práv na zákonného sudcu a na prejednanie a rozhodnutie sporu bez zbytočných prietahov. Práve pre takéto prípady zakomponoval zákonodarca do nového procesnoprávneho kódexu korektív procesnej šikany, ktorý má zabrániť, aby sa pod rúškom zdanlivo riadnej realizácie procesných inštitútov sledoval nepoctivý cieľ. Žalobcovia sa sústavne usilujú zmařit legitímny záujem žalovaného 1/ na uspokojení dlhodobou omeškanej úverovej pohľadávky. Žalovaný 1/ tvrdí, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené dva základné predpoklady - vecná súvislosť medzi neodkladným opatrením a tvrdenými subjektívnymi právami žalobcov, ako aj primeranosť neodkladnej ochrany. Neodkladným opatrením bol žalovanému 1/ znemožnený výkon záložného práva bez akejkoľvek vecnej limitácie (nedošlo teda napr. k zákazu jeho výkonu na vymoženie pohľadávky vyplývajúcej z konkrétneho zosplatnenia úveru, resp. na vymoženie plnenia z nejakej zmluvnej podmienky). Výkon záložného práva mu bol zakázaný ako taký, ako keby naň žalovaný 1/ vôbec nemal byť oprávnený. Na odôvodnenie takého zásahu do právneho postavenia žalovaného 1/ však nebolo žalobcami produkované žiadne relevantné tvrdenie ani osvedčenie, a ani napadnuté rozhodnutie neuvádza žiaden dôvod, ktorý by v zmysle hmotnoprávnej úpravy obstál ako absolútne vylučujúci výkon záložného práva. Žalovaný 1/ namieta, že z ustanovenia § 151j ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyplýva, že jedinou zákonnou podmienkou pre oprávnené začatie výkonu záložného práva je existencia omeškanej zabezpečenej pohľadávky; ak

je táto podmienka splnená, záložný veriteľ môže iniciovať výkon záložného práva zákonom dovolenými spôsobmi, jedným z ktorých je dražba. Ak sa teda žalobcovia domáhali zákazu výkonu záložného práva, boli povinní tvrdiť a osvedčovať, že v plnom rozsahu uspokojili úverovú pohľadávku (že nemajú žiadne omeškané záväzky z úveru), resp. že došlo k zániku záložného práva zriadeného v prospech banky z iného dôvodu podľa § 151m/ ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zároveň mali predložiť listinné dôkazy osvedčujúce také prípadné tvrdenie, napr. kvitanciu alebo doklady o plnom predčasnom splatení úveru. K ničomu z uvedeného však nedošlo. Žalovaný 1/ zdôraznil, že žalobcovia ani len neosvedčili inú aktuálnu výšku omeškaného dlhu ako tú, ktorá vyplýva z listinných dôkazných prostriedkov, teda vonkoncom neosvedčili, že by bolo realizované záložné právo v rozsahu, ktorý by banke podľa práva nemal patriť. Nemôžu nijako obstať ani domnienky žalobcov o neprípustnosti dražobného výkonu záložného práva. Nielen že je taká možnosť explicitne zakotvená zákonnou úpravou (§ 53ods. 10 a § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale aj vnútroštátna regulácia dobrovoľných dražieb (zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách) bola opakovane podrobená prieskumu ústavnej i komunitárnej konformity, vždy s jednoznačným záverom o jej prípustnosti (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014, rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 10.09.2014 vo veci C-34/13 - Kušionová). So zreteľom na právnu úpravu prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalovaný 1/ popiera všetky skutkové a iné tvrdenia žalobcov a navrhuje, aby odvolací súd v celom rozsahu zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, zastavil konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu prekážky res iudicata a zaviazal žalobcov na náhradu trov konania na súde prvej inštancie i odvolacieho konania.

4. Žalovaný 2/ podal odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedol, že je nesporné, že dňa 07.02.2014 uzavrela žalobkyňa 1/ so žalovaným 1/ zmluvu o splátkovom úvere č. 5051889316. Súčasne s úverovou zmluvou bola uzavretá medzi žalobcami 2/ a 3/ a žalovaným 1/ zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. A. vo vlastníctve žalobcov 2/ a 3/ na zabezpečenie pohľadávky žalovaného 1/ z úverovej zmluvy. Je nesporné, že žalovaný 2/ vykonáva na základe návrhu žalovaného 1/, ako záložného veriteľa, záložné právo k nehnuteľnostiam formou dobrovoľnej dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Žalovaný 2/ uviedol, že nariadiť neodkladné opatrenie je dôvodné vtedy, ak existuje rozumný proporčný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd musí skúmať nie len ochranu toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, ale tiež musí rešpektovať ochranu toho, voči komu neodkladné opatrenie smeruje. Má za to, že súd dostatočne nevyhodnotil dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 2/, ktorý poukázal na znenie ustanovenia § 21 ods. 2 predmetného zákona, v zmysle ktorého v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy, alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Ustanovenie § 21 zakotvuje inštitút žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pričom v prípade, že sa takejto žalobe vyhovie, budú účinky príklepu zrušené späťne k okamihu jeho vzniku, a teda podľa názoru žalovaného 2/ nemôže dôjsť na strane žalobcov k vzniku žiadnej faktickej ujmy a je vylúčená potreba dočasnej úpravy pomerov medzi žalobcami a žalovaným 2/. Okrem toho žalovaný 2/ namietal aj absenciu svojej pasívnej legitímácie. Žalovaný 2/, ako dražobník, svoje oprávnenie vykonať dobrovoľnú dražbu, ako jednu z foriem výkonu záložného práva, odvodzuje výlučne z oprávnenia žalovaného 1/, ako záložného veriteľa. Ak oprávnenie žalovaného 1/ realizovať záložné právo zanikne dočasne (nariadením neodkladného opatrenia), alebo trvalo (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia vo veci samej), má to automaticky za následok dočasný alebo trvalý zánik oprávnenia dražobníka vykonať dražbu, pričom odvolateľ poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 písm. h) ZoDD, podľa ktorého je dražobník povinný upustiť od dražby najneskôr do jej začatia, ak bolo navrhovateľovi dražby, alebo dražobníkovi vykonateľným rozhodnutím súdu alebo vykonateľným rozhodnutím orgánu verejnej správy zakázané s predmetom dražby nakladať. Z uvedeného dôvodu žalovaný 2/ považuje za dostačujúce, ak je neodkladným opatrením nariadené žalovanému 1/, ako navrhovateľovi dražby, zdržať sa výkonu záložného práva. Nárok žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2/ neobstojí aj z toho dôvodu, že žalovaný 2/ nie je zmluvnou stranou ani úverovej zmluvy, ani záložnej zmluvy, a teda nie je nositeľom subjektívnych práv a povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu existujúceho výlučne medzi žalobcami a žalovaným 1/, z ktorého vyplýva oprávnenie žalovaného 1/, ako záložného veriteľa, realizovať záložné právo k dotknutým nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov. Žalovanému 2/ preto neprináleží pasívna vecná legitímácia v predmetnej právnej veci. Z vyššie uvedených dôvodov považuje žalovaný 2/ petit nariadeného neodkladného opatrenia smerujúci proti žalovanému 2/ za nadbytočný a je toho názoru, že

súd mal návrh vo vzťahu k žalovanému 2/ z týchto dôvodov zamietnuť. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/166/2018-101 zo dňa 18.12.2018 a na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/180/2018-98 zo dňa 22.08.2018. V nadväznosti na uvedené žalovaný 2/ poukázal taktiež na skutočnosť, že v záložnej zmluve nie je o žalovanom 2/ zmienka, teda zmluvné strany ho neoznačili ako jediného dražobníka oprávneného na vykonanie dobrovoľnej dražby. V zozname dražobníkov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR, je zapísaných viac ako 500 dražobníkov a žalovaný 1/ má v zmysle zákona i záložnej zmluvy možnosť realizovať výkon dobrovoľnej dražby prostredníctvom ktoréhokoľvek z nich a nielen prostredníctvom žalovaného 2/. Neexistuje preto ani naliehavý právny záujem práve voči žalovanému 2/, ktorého účasť v konaní o uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva je neopodstatnená, keďže žalovaný 1/, ako záložný veriteľ, si môže zvoliť aj iného dražobníka. Opätovne preto odvolateľ konštatuje, že vo vzťahu k žalovanému 2/ nedošlo k naplneniu základných zákonných požiadaviek na vydanie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na absenciu zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a predovšetkým neexistenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/, žiada preto odvolací súd, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietne a žalovanému 2/ prizná voči žalobcovi 1/, 2/ a žalobcovi 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ sa vyjadrili k odvolaniu žalovaného 1/ a popierajú skutkové tvrdenia protistrany. Žalobcovia majú za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby sa dočasne, t. j. do rozhodnutia vo veci samej, zastavil výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Žalobcovia výslovne popierajú, že rozhodnutie okresného súdu je v rozpore s ustanovením § 230 Civilného sporového poriadku, nakoľko v tomto prípade nejde o totožný návrh, žalobcovia návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia chránia nehnuteľnosť, ktorá patrí žalobcom 2/ a 3/, t. j. rodičom žalobkyne 1/. Nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území Opatová nie je predmetom tohto konania, nakoľko došlo k jeho predaju na dobrovoľnej dražbe, a teda už nie je vlastníctvom žalobkyne 1/ a to aj práve z dôvodu, že v prvom konaní bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Žalobcovia majú za to, že nejde o res iudicatae. Žalobcovia taktiež výslovne popierajú tvrdenie žalovaného 1/ o zamlčaní konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 11 Csp/125/2018. Na stranách 3 a 4 návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia opisujú práve priebeh tohto pojednávania, dokonca ako dôkaz priložili aj zápisnicu z pojednávania. Žalobcovia namietajú aj tvrdenie žalovaného 1/, ktorý vo svojom odvolaní tvrdí, že bez akejkoľvek dohody s bankou vzali žalobu späť. Túto skutočnosť žalobcovia výslovne popierajú. Boli to práve oni, ktorí neustále vyvíjajú snahu a iniciatívu dohodnúť sa s bankou, nakoľko ochota uhradiť záväzok zo strany žalobkyne 1/ tu evidentne je, o čom svedčí najmä dohoda o urovnaní, ktorá bola zaslaná veriteľovi, t. j. žalovanému 1/, na ktorú doposiaľ nereagoval, napriek tomu, že žalobkyňa 1/ svoju časť „dohody“ plní a mesačne žalovanému 1/ uhrádza splátky a bude splátky uhrádzať aj naďalej. Žalobkyňa 1/ s bankou komunikuje od začiatku celého procesu, už od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a taktiež sa obracala na banku so žiadosťami o upustenie od dražby a o postupné splácanie pohľadávky. Veriteľ všetky snahy žalobcov negoval, nikdy neodpovedal nikto z právneho oddelenia veriteľa. Právna úprava výkonu záložného práva síce je v súlade s Ústavou SR, avšak výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby v súlade s Ústavou nie je. Žalobcovia popierajú, že by v tomto prípade išlo o šikanózne, resp. zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Majú za to, že v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nachádzajú všetky skutočnosti, ktoré opodstatňujú hmotnoprávny nárok vo veci samej. Žalobcovia taktiež popierajú tvrdenia žalovaného 1/ o tom, že okresný súd im zakázal výkon záložného práva, nakoľko v samotnom odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k spôsobeniu neprimeranej ujmy pre žalovaného 1/, ako aj pre žalovaného 2/, pretože súčasný právny vzťah k predmetnej nehnuteľnosti sa nezmení, záložné právo naďalej existuje a neodkladným opatrením je pozastavený len jeho výkon. Žalobcovia sa preto v celom rozsahu stotožňujú s právnymi závermi súdu prvej inštancie a s jeho odôvodnením. Dobrovoľná dražba je jeden zo spôsobov výkonu záložného práva a je typická tým, že ju nesprievádza preventívna súdna kontrola o neprijateľnosti zmluvných podmienok. O tom, či sa dražba vykoná, o výške pohľadávky a pod. rozhodne súkromná osoba s tým, že dražbu vykoná ďalšia súkromná osoba, ktorá pri takejto činnosti sleduje zisk. Za takýchto okolností je neodkladné opatrenie jediný efektívny prostriedok ochrany spotrebiteľa do času, kým súd vo veci samej nevykoná súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok. Výkonom záložného práva žalovaného 1/ by sa vymohlo aj to, na čo nemá nárok. Dôvody, ktoré uviedol okresný súd pre nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému 1/, aj proti žalovanému 2/, považujú žalobcovia za postačujúce, lebo obaja žalovaní vykonali úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby

na nehnuteľný majetok žalobcov pre spornú pohľadávku. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobcovia navrhujú, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

6. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ sa osobitne vyjadrili aj k odvolaniu žalovaného 2/. Žalobcovia majú za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby sa dočasne, t. j. do rozhodnutia vo veci samej, zastavil výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Právna úprava výkonu záložného práva možno síce je v súlade s Ústavou SR, avšak výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby v súlade s Ústavou nie je. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. sp. zn. 2MCdo 20/2011, zo dňa 18.12.2012, podľa ktorého dobrovoľná dražba je absolútne neplatný právny úkon (nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet), vzhľadom na zásadu platnú pri prevodoch nehnuteľností, podľa ktorej nikto nemôže previesť viac práv, než má sám. Úmyslom dražobníkov je získať nehnuteľnosti v nepomerne vyššej hodnote, ako bola výška pohľadávky voči dlžníkovi, resp. zisk z jej predaja. Zmluva o zabezpečení záväzkov dlžníka prevodom vlastníckeho práva je neurčitá, svojím účelom odporuje zákonu a je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobcovia považujú za nemysliteľné a spoločensky nežiaduce, aby takýmto právnym úkonom došlo platne k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Tento právny úkon je teda absolútne neplatný v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na zásadu platnú pri prevodoch nehnuteľností, podľa ktorej nikto nemôže previesť viac práv než má sám, v prípade, ak je neplatný prevod nehnuteľností, je neplatný aj nasledujúci prevod a to bez ohľadu na dobromyseľnosť osoby na strane nadobúdateľa. V celom rozsahu sa žalobcovia stotožňujú s právnymi závermi súdu prvej inštancie a s jeho odôvodnením. Dôvody, ktoré uviedol okresný súd pre nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému 1/, aj proti žalovanému 2/, považujú žalobcovia za postačujúce, lebo preukázali, že obaja žalovaní vykonali úkony smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby na nehnuteľný majetok žalobcov pre spornú pohľadávku. Teda nie iná dražobná spoločnosť, ale práve Dražobná spoločnosť a.s. uvedená ako žalovaná 2/, uskutočnila kroky, ktoré viedli k realizácii dobrovoľnej dražby. Práve z tohto dôvodu žalobcovia považujú žalovaného 2/ za pasívne vecne legitimovaného. Keby tomu tak nebolo, žalovaný v 2. rade by nevykonal žiadny úkon smerujúci k dobrovoľnej dražbe. Žalobcom vykonaním dražby reálne hrozilo, že o svoje nehnuteľnosti prídu skôr, ako sa vo veci samej uskutoční súdna kontrola úverovej zmluvy a súvisiacej záložnej zmluvy, na základe ktorej mala byť dražba nehnuteľností realizovaná. Rýdzo ekonomický pohľad jednostranne zohľadňujúci len investíciu vydražiteľa je nezlučiteľný s čl. 20 ods. 1 Ústavy a ústavnou ochranou existujúceho vlastníckeho práva. Dobrovoľná dražba, ktorej navrhovateľom nie je skutočný vlastník, je konaním, ktoré sa vedie absolútne mimo vôle a i bez pričinenia skutočného vlastníka, bez akejkoľvek predbežnej kontroly súdu, alebo iného orgánu verejnej moci, výlučne pod kontrolou dražobníka, ktorý je súkromnoprávnym subjektom vykonávajúcim svoju činnosť ako podnikanie, teda za účelom dosiahnutia zisku. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobcovia navrhujú, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

7. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu v odvolaniach napadnutých výrokoch I. a II. a v závislom výroku IV. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

8. Vychádzajúc z ustanovenia § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

13. Podľa ustanovenia § 336 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

14. Podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej „Zákon o dobrovoľných dražbách“), v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

15. Podľa ustanovenia § 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na bývanie žalobou.

16. Podľa ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

17. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je upraviť pomery medzi stranami sporu a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu vo veci samej v štádiu pred začatím konania a počas konania, ako aj po jeho skončení a to za predpokladu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Už zo samotného procesnej úpravy vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Práve takéto okolnosti v konkrétnej veci sú osvedčené do takej miery, ktorá poukazuje na dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu, v akom mu vyhovel súd prvej inštancie.

18. Odvolací súd (viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania podľa § 379 a § 380 CSP) po preskúmaní veci a dôvodov odvolania, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov, na podklade ktorých súd prvej inštancie rozhodol, keď výrokmi I. a II. uznesenia návrhu žalobcov 1/, 2/ a 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a úvahami súdu, prečo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci, s poukazom predovšetkým na žalobcami zaslané listinné dôkazy, považoval za dôvodný a z akých okolností vychádzal, keď nariadil neodkladné opatrenie v rozsahu, vyplývajúceho z výrokov I. a II. uznesenia. Dôvody a právne úvahy uvádzané v napadnutom uznesení sú vecne správne, sú dostatočné, argumentačne presvedčivé a právne správne posúdené a vyhodnotené.

19. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným príslušnému súdu prvej inštancie dňa 06.08.2019 domáhali nariadiť neodkladné opatrenie podľa ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d/ CSP v štádiu pred začatím konania vo veci samej, ktorý zdôvodnili tým, že dňa 07.02.2014 žalobkyňa 1/, ako dlžníka, podpísala s veriteľom - žalovaným 1/ Zmluvu o splátkovom úvere č. 5051889316, ktorá je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti. K uvedenej

zmluve bola dňa 07.02.2014 uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, pričom jedným zo zálohov sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území A., obec A., okres A., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Lučenec, katastrálny odbor a to byt č. XX, na X. poschodí, vo vchode č. X na ulici S. O. v meste A., v bytovom dome so súp. č. XXXX, postavenom na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pod parcelným číslom XXXX/X, v podiele 70/4275, v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov 2/ a 3/ v podiele 1/1. V návrhu žalobcovia uviedli, že dňa 09.05.2018 žalovaný 1/ - banka - vyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto úveru a inicioval na podklade zmluvy o zriadení záložného práva dražbu predmetnej nehnuteľnosti podľa zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Žalobkyňa 1/, ako úverová dlžníčka, pritom namietala zákonnosť a legitímnosť vyvolania predčasnej splatnosti uvedeného spotrebiteľského úveru, ako aj súladnosť so zákonom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a záložnej zmluvy a to vo viacerých smeroch.

20. Žalobcovia aj podľa názoru odvolacieho súdu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vychádzajúc aj z ďalších skutočností vyplývajúcich z obsahu spisového materiálu) preukázali v dostatočnej miere opodstatnenosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako sa ho domáhali navrhovanými petitmi. Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ v čase odvolacieho konania podali na Okresný súd Lučenec žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 5051889316 zo dňa 07.02.2014, uzavretej medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným 1/, z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých podľa tvrdení žalobcov v predmetnej spotrebiteľskej zmluve a ktoré konanie je aktuálne vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12Csp 126/2019. Už samotná skutočnosť, že bola právne relevantným spôsobom, s poukazom na určité zákonné dôvody, spochybnená zo strany žalobkyne 1/, ako úverovej dlžníčky, zákonnosť vedenia a vykonania dobrovoľnej dražby, pretože bola spochybnená platnosť, respektíve súladnosť so zákonom jednak zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným 1/, ako aj záložnej zmluvy, ako závislej zmluvy, ktorou bol zabezpečený záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je postačujúcim dôvodom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby sa dočasne zastabilizovali pomery medzi stranami sporu do meritórneho rozhodnutia súdu v zmysle uvádzaných dôvodov podanej žaloby, o ktorej bude súd konať pod sp. zn. 12Csp/126/2019. Z hľadiska dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a naliehavosti a potreby dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu ešte pred meritórnym rozhodnutím súdu odvolací súd poukazuje najmä na zásadnú skutočnosť preukázanú v konaní a tou je, že výkon práva zo zmluvy o zriadení záložného práva k dotknutým a špecifikovaným nehnuteľnostiam už bol v čase podania návrhu realizovaný a žalovaný 2/, ako dražobník, už uskutočnil konkrétne právne úkony smerujúce k vykonaniu dražby nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníckom podiele žalobcov 2/ a 3/. Z obsahu žalobcami predloženého listinného dôkazu - Oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe č. DD 237/2019, ktorej predmetom majú byť nehnuteľnosti dotknuté výrokmi I. a II. odvolaním napadnutého uznesenia, mal odvolací súd preukázané, že naliehavosť dočasne neodkladným opatrením upraviť pomery medzi stranami sporu vyplynula z toho, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (dňa 06.08.2019), už mali žalobcovia vedomosť, že sa uskutočňuje dobrovoľná dražba ich nehnuteľnosti a že bol dražobníkom (žalovaným 2/) určený termín ohliadky dotknutej nehnuteľnosti na dni 19.08.2019 a 03.09.2019. Už v čase podania návrhu teda reálne a bezprostredne hrozila dražba predmetnej nehnuteľnosti a obavy žalobcov z právnych následkov vykonanej dražby nehnuteľností boli odôvodnené a plne opodstatnené. Odvolací súd zdôrazňuje, že nie je v tomto štádiu konania oprávnený vopred prejudikovať dôvodnosť žaloby a jej opodstatnenosť z hľadiska naplnenia predpokladov jej úspešnosti z hľadiska hmotného práva, avšak relevantné je, že predmetom spochybnenia zákonnosti bol samotný nárok žalovaného 1/, ako dražiteľa, ktorého vymoženía sa domáha v už vykonávanej dobrovoľnej dražbe na podklade záložnej zmluvy, ktorej taktiež zákonnosť bola v spore spochybnená, na podklade ktorých by žalobcovia 2/ a 3/ stratili vlastnícke právo k svojmu obydlíu a boli vydražené nehnuteľnosti, v ktorých žalobcovia 2/ a 3/ aj reálne bývajú. Je tak žiadúce, aby do meritórneho rozhodnutia súdu v už iniciovanom sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12Csp 126/2019 žalovaný v 1. rade, ako dražiteľ predmetných nehnuteľností a žalovaný v 2. rade, ako dražobník, dočasne nevykonávali žiadne právne úkony smerujúce k uskutočneniu dobrovoľnej dražby dotknutých nehnuteľností a dočasne nezasahovali žiadnym spôsobom do nerušeného užívania tejto nehnuteľnosti doterajšími legitímnymi vlastníkmi týchto nehnuteľností. Je nutné mať na zreteli, že v prípade úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v nadväznosti na to aj zmluvy o zriadení záložného práva, ako závislej zmluvy od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, by bol právne účinným spôsobom napadnutý aj samotný hmotnoprávny predpoklad a dôvodnosť vedenia dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, v ktorej žalobcovia 2/ a 3/ bývajú (ústavou garantované právo nedotknuteľnosti obydlia čl. 21 Ústavy SR) a ktorú aj

doposiaľ vlastní (ústavou garantované vlastnícke právo čl. 20 Ústavy SR). V konečnom dôsledku tak nariadeným neodkladných opatrením bola naplnená ochrana dotknutých ústavou garantovaných práv, ktoré Ústava Slovenskej republiky garantuje všetkým bez rozdielu. Pokiaľ nezávislý súd poskytne právnu ochranu vlastníckemu právu a právu na domovú slobodu a nedotknuteľnosť obydlia žalobcov (v prípade úspešnosti žaloby), nemožno mať za to, že by súd zasiahol nad nevyhnutnú mieru a bez relevantného dôvodu do práva žalovaného v 1. rade na výkon práva vyplývajúceho mu zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Okrem toho je nevyhnutné mať na pamäti, že nariadené neodkladné opatrenie je opatrením dočasným, právne vzťahy medzi stranami nerieši definitívne, ani neodníma žalovanému 1/ právo na výkon zo záložnej zmluvy, len do dočasne pozastavuje, teda len predbežne poskytuje ochranu žalobcom pred možnými a najmä - čo je podstatné v danej veci - aj reálne hroziacimi nepriaznivými následkami z titulu možného realizovania výkonu spochybneného práva žalovaného 1/ v dôsledku eventuálne nezákonne vykonanej dražby nehnuteľnosti. Nariadené neodkladné opatrenie tak nepredstavuje ani neprímeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu práv žalovaných 1/ a 2/, požiadavka vyváženosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov tak zostáva zachovaná. Zistené okolnosti prípadu tiež nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu a to vzhľadom na už uskutočňovanú dražbu nehnuteľností. Taktiež je zrejmé aj skutočnosť, že pokiaľ by aj neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než pre to, že sa žalobe vyhovel, žalobcovia budú ex lege povinní nahradiť žalovaným škodu a inú ujmu, ktorá by im na základe nariadeného neodkladného opatrenia vznikla. (§ 340 ods. 1 CSP), čím je naplnená zásada proporcionality a vyváženosti medzi dočasným obmedzením práv a povinností a priznaním dočasných práv a povinností strán daného konania.

21. Pokiaľ má odvolací súd povinnosť vysporiadať sa s relevantnými odvolacími námietkami oboch odvolateľov (§ 387 ods. 3 veta posledná CSP), v súvislosti s odvolacou námietkou žalovaného 1/ o existencii prekážky *res iudicata* a to vzhľadom na predošlé rozhodnutie o skoršom návrhu žalobcov 1/ až 3/ na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom rozhodol Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 9Csp/107/2018-49 zo dňa 14.11.2018 tak, že ho vo vzťahu k žalovanému 1/ odmietol a vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietol pre nedôvodnosť, ktoré uznesenie nadobudlo dňa 18.06.2019 právoplatnosť (na základe potvrdzujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/65/2019-134 zo dňa 23.05.2019), odvolací súd po oboznámení sa s obsahom tohto rozhodnutia konštatuje, že nemožno mať za to, že predmetné právoplatné rozhodnutie súdu tvorí prekážku *res iudicata*. Je predovšetkým zrejmé, že nejde o totožný predmet konania, pretože predmetom skoršieho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli (aj) iné nehnuteľnosti, ako sú predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní, no predovšetkým z dôvodu, že pokiaľ súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 1/ odmietol z dôvodu, že návrh neobsahoval obligatórne náležitosti, t.j. určitý a zrozumiteľný *petit*, takéto rozhodnutie procesného charakteru nepredstavuje prekážku *res iudicata*, pretože o návrhu vecne rozhodnuté nebolo. Taktiež pokiaľ rozhodol Okresný súd Lučenec uznesením č. k. 9Csp/107/2018-49 zo dňa 14.11.2018 tak, že ho vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietol pre nedôvodnosť, odvolací súd mal z odôvodnenia predmetného skoršieho rozhodnutia súdu prvej inštancie zistené, že súd zamietol tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že v čase, kedy súd prvej inštancie o ňom rozhodoval, žalobcovia žiadnym spôsobom neosvedčili, že by zo strany žalovaných v 1. a 2. rade reálne došlo k výkonu záložného práva vydaním oznámenia o dobrovoľnej dražbe. Z predložených listinných dôkazov mal súd za osvedčené len to, že k takémuto výkonu môže dôjsť v budúcnosti, avšak pokiaľ bol pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v danom čase rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia, súd v danej dobe nemal preukázanú reálnu hrozbu straty vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcov v 1. až 3. rade, ako ani osvedčenú hrozbu, že bude porušené právo na ochranu obydlia a súkromného a rodinného života. Z tohto dôvodu preto súd v skoršom konaní návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol na základe iných skutkových okolností. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že nový návrh bol podaný za odlišných skutkových okolností a v tomto konaní o neskoršom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola jednoznačne a preukázateľne osvedčená naliehavosť a dôvodnosť reálnej hrozby z výkonu práva žalovaného 1/, vyplývajúceho zo zmluvy o zriadení záložného práva, ako aj už konkrétne uskutočnené právne kroky zo strany žalovaného 2/, smerujúce k realizácii tohto práva a výkonu dobrovoľnej dražby nehnuteľností, v ktorých doposiaľ majú žalobcovia v 2. a 3. rade evidované trvalé bydlisko a v ktorých reálne bývajú ako vo svojom obydľí. Preto predmetné rozhodnutie nemôže tvoriť prekážku *res iudicata*, v dôsledku čoho by súd mal bez ďalšieho konanie o neskoršom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť.

22. Rovnako nemožno priznať právnu relevanciu odvolaciemu argumentu žalovaného 1/, že nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je možné kvalifikovať ako procesnú šikanu zo strany žalobcov a to vzhľadom na predchádzajúce konanie vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 11Csp/125/2018 o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré bolo právoplatne zastavené uznesením č.k. 11Csp/125/2018 - 79 zo dňa 12.6.2019 v dôsledku späťvzatia žaloby v celom rozsahu. Rovnako ako je nutné konštatovať, že ani predmetné procesné rozhodnutie netvorí prekážku res iudicata, nemožno disponovanie so žalobou a procesné úkony strany sporu v tomto skoršom konaní hodnotiť ako špekulatívny, respektíve až šikanózný výkon práv žalobcov a to bez ohľadu na dôvody, ktoré viedli žalobcov v tomto pôvodnom súdnom konaní k procesnej vôli nepokračovať ďalej v iniciovanom spore a k späťvzatiu žaloby v celom rozsahu. Ohľadom ďalších námietok o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia obsiahnutých v odvolaní žalovaného 1/ odvolací súd poukazuje na svoje skoršie dôvody uvedené v tomto rozhodnutí.

23. Rovnako odvolací súd nepovažuje za dôvodné odvolacie argumenty žalovaného 2/, ktorý v odvolaní predovšetkým namietal skutočnosť, že vzhľadom na ustanovenie § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách nie je neodkladné opatrenie dôvodné, pretože táto zákonná úprava umožňuje osobe dotknutej na svojich právach žiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, respektíve spochybnil platnosť záložnej zmluvy alebo iné porušenie ustanovení predmetnej osobitnej právnej úpravy. Sledovaným účelom nariadenia neodkladného opatrenia je práve predchádzať možným a už reálne hroziacim následkom vykonania dražby, ktoré by mali zásadné a pre žalobcov v 2. a 3. rade nesporne veľmi citelné následky, nakoľko vo vydraženej nehnuteľnosti majú trvalé bydlisko a v predmetnom byte bývajú. Neodkladné opatrenie, ako prostriedok dočasnej úpravy a zastabilizovania pomerov medzi stranami sporu pred meritórnym rozhodnutím súdu vo veci samej, je preto účinnejším a vhodnejším zákonným opatrením ako až následné právne úkony, ktoré by museli žalobcovia iniciovať až po vykonaní dražby, ktorou by bola vydražená nehnuteľnosť, v ktorej bývajú. Rovnako odvolací súd nepovažuje za dôvodnú námietku absencie pasívnej vecne legitímácie žalovaného 2/ v predmetnom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ žalovaný 2/ namieta, že jeho oprávnenia vykonávať dobrovoľnú dražbu ako dražobníka sú odvodené priamo od oprávnenia žalovaného 1/, ako záložného veriteľa, realizovať záložné právo zo zmluvy o zriadení záložného práva. Nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 2/ odvolací súd považuje za opodstatnené a dôvodné najmä vzhľadom na skutočnosť, že je to práve konkrétny dražobník, označený ako žalovaný 2/, ktorý už v čase podania návrhu, ako aj rozhodovania súdu, uskutočňoval konkrétne právne kroky smerujúce k vykonaniu dobrovoľnej dražby predmetného bytu a preto bolo namieste aj vo vzťahu k nemu dočasne upraviť pomery a uložiť mu povinnosť dočasne zdržať sa realizácie dobrovoľnej dražby predmetnej nehnuteľnosti do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Ani odvolacia námietka žalovaného 2/, že nebol účastníkom pôvodného záväzného vzťahu, nemá právnu relevanciu a vplyv na možnosť súdu neodkladným opatrením uložiť mu určitú povinnosť, respektíve obmedzenie.

24. Odvolací súd napokon považuje za potrebné reagovať na výrok III. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorý síce odvolaním dotknutý a namietaný nebol, avšak vzhľadom k tomu, že pokiaľ súd prvej inštancie postupujúc podľa ustanovenia § 336 ods. 1 a 2 CSP uložil vo výroku nariadeného neodkladného opatrenia povinnosť žalobcom podať v ním určenej lehote žalobu vo veci samej s tým, že súd aj uviedol strany a predmet konania žaloby vo veci samej (zhodne s povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 336 ods. 2 CSP), pokiaľ by si žalobca túto povinnosť nesplnil, odvolaciemu súdu by vyplynula povinnosť podľa ustanovenia § 336 ods. 3 CSP aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zrušiť. S poukazom na toto zákonné ustanovenie preto odvolací súd pred rozhodovaním o podaných odvolaniach žalovaných v 1. a 2. rade mal dožiadaním na Okresnom súde Lučenec overené, že žalobcovia podali dňa 14. 10. 2019 žalobu označenú ako „Žaloba na začatie konania o neplatnosť zmluvy a ochrane práv spotrebiteľa“, ktorá je vedená na tomto súde pod sp. zn. 12Csp/126/2019. Oboznámením sa s obsahom predmetnej žaloby (č.l. 149- 156 spisu) odvolací súd konštatuje, že síce dôvody obsiahnuté v tejto žalobe sa dotýkajú namietanej nezákonnosti a nesúladnosti s právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa jednak Zmluvy o splátkovom úvere číslo 5051889316 uzavretej dňa 7. 2. 2014, ako aj Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 7. 2. 2014, ktorých súdneho prieskumu sa žalobcovia predmetnou žalobou dovolávajú, avšak vychádzajúc z petitu žaloby je zrejmé, že žalobcovia predmetnou žalobou navrhujú, aby súd určil, že „Ustanovenia Zmluvy o splátkovom úvere č. 5051889316 zo dňa 7. 2. 2014, uzavretá medzi žalobkyňou 1/ a žalovaným 1/, ktoré obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, sú neplatné“ (navrhovaný petit I. žaloby) a petitom II. žaloby navrhujú určiť, že „Žalovaný je povinný do tridsiatich dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti

rozhodnutia uzavrieť so žalobkyňou 1/ dohodu o urovnaní existujúceho záväzku, ktorou budú viazané všetky strany podpisujúce dohodu“. S poukazom na citované petity podanej žaloby, ktorá síce bola podaná v súdom určenej lehote šesťdesiatich dní odo dňa doručenia uznesenia súdu o nariadení nadkladného opatrenia, má však odvolací súd za zrejmé, že petit navrhovanej určovacej žaloby nezodpovedá obsahu žaloby, ktorú súd prvej inštancie uložil žalobcom podať v ním určenej lehote. Odvolací súd však v tejto súvislosti považuje za nutné konštatovať, že žaloba tak, ako ju súd prvej inštancie uložil povinnosť žalobcom podať - konkrétne žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 7. 2. 2014, nezodpovedá obsahu prípustnej žaloby v zmysle dikcie ustanovenia § 137 Civilného sporového poriadku.

25. Podľa ustanovenia § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je žalobca oprávnený domáhať sa žalobou určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem (písm. c/ uvedeného zákona ustanovenia), prípadne je určovacia žaloba v zmysle ustanovenia § 137 písm. d)/ Civilného sporového poriadku prípustná pohľadom určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že súdom vo výroku III. uznesenia vymedzená určovacia žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zodpovedá predmetom konania obsahu žaloby vymienenej v ustanovení § 137 písm. d) - teda žalobou sa žalobca mohol eventuálne domáhať určenia právnej skutočnosti, avšak zásadné je, že len za predpokladu, pokiaľ takáto možnosť vyplýva z osobitného predpisu. Zo žiadneho osobitného predpisu však nevyplýva oprávnenie podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva. Oprávnenie žalobcu, ako spotrebiteľa, podať určovaciu žalobu by eventuálne vyplývalo z ustanovení § 15 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie (nakoľko z obsahu predloženej Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalobkyňou 1/ dňa 7. 2. 2014 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je poskytnutie splátkového úveru na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľnosti), eventuálne z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré však legitimizujú oprávnenie spotrebiteľa ako žalobcu iniciovať súdnu žalobu určenie neplatnosti výlučne len zmluvy o úvere na bývanie, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru na bývanie, prípadne domáhať sa určovacou žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru, nie však určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva tak, ako túto povinnosť uložil súd žalobcom výrokom III. odvolaním napadnutého uznesenia. Vzhľadom na to, že petit žaloby tak, ako súd uložil povinnosť žalobcom podať, by nebol súladný so zákonnou úpravou ustanovenia § 137 Civilného sporového poriadku a súd by o takejto určovacej žalobe nebol oprávnený konať, vzhľadom na túto skutočnosť preto odvolací súd nesplnenie povinnosti žalobcov v zmysle uloženej povinnosti vo výroku III. uznesenia nepovažuje za zákonný dôvod na postup podľa ustanovenia § 336 ods. 3 Civilného sporového poriadku. Zásadné je, že žalobcovia v súdom určenej lehote 60 dní odo dňa doručenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia iniciovali súdne konanie a podali žalobu určovacieho charakteru tak, ako zodpovedá ustanoveniu § 137 písm. d/ Civilného sporového poriadku, teda je potrebné konštatovať, že žalobcovia koncipovali petit určovacej žaloby tak, aby o ňom súd následne mohol konať a rozhodnúť.

27. Žalovaní v 2. a 3. rade v odvolacom konaní neuviedli žiadne také okolnosti, ktoré by relevantným spôsobom spochybňovali skutkové a právne skutočnosti, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie postavil a právne zdôvodnil, pokiaľ vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktoré by poukazovali na nutnosť zmeniť či zrušiť odvolaním napadnuté uznesenie v odvolaním dotknutých výrokoch. Odvolací súd sa tak vzhľadom na uvedené skutočnosti stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovia 1/ až 3/ osvedčili v dostatočnej miere naliehavosť a neodkladnosť potreby dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu ešte pred samotným meritórnym rozhodnutím súdu vo veci samej v rozsahu, v akom súd nariadil neodkladné opatrenie. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutých výrokoch I. a II. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

28. Vzhľadom na vecnú správnosť meritórnych výrokov potom je vecne správny aj závislý výrok IV., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v súlade so zásadou úspešnosti v konaní a poukazom na ustanovenie § 255 CSP uložil povinnosť žalovaných 1/ a 2/, ako neúspešným stranám sporu, zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/, ako plne úspešnej strane sporu, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaní 1/ a 2/, ako procesne neúspešná strana sporu, sú povinní zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).